

Å DISSE FIOLETTE MORGENTIMER

Å, disse fiolette morgentimer
når tiden ennå er en våken drøm
og gleden går i store, blanke stimer
igjennom sinnets klare understrøm.

Når jord og himmel er en gjennomsiktig
bekreftelse på det at du er til,
og alt er godt og ingenting er viktig
unntagen noe skinnende du vil

med dette ufødte som hviler i deg
og rolig lengter etter å bli brukt,
som fugleungens vinger bærer i seg
sin sommerhimmel og sin himmelflukt.

Inger Hagerup